

Scénář k rozhlasové reportáži

Marie Rudolecká

Tak jsem to přežila.

Paní Marii Rudolecké rozené Skočdopolové je dnes již 94 let. Neměla lehký život. Bydlela spolu s maminkou a dvěma mladšími sourozenci v nevelkém domku se zahradou v malém městečku Polná na Vysočině.

Jeden rodič byl celou válku v koncentráku, zůstala jenom matka, ta prostě musela vydělávat peníze a pracovat, byly jsme tři děti, tak měla co dělat, aby nás uživila.

Otec se po válce vrátil, ale ani pak se rodině nedařilo příliš dobře. I když se Marii na škole líbilo a učení jí bavilo, rodina neměla peníze na střední školu. Začala pracovat a ve volné chvíli se učila psát na psacím stroji. Díky tomu se nakonec dostala jako sekretářka na Ministerstvo zahraničních věcí, tzv. zamini. Začala se učit italsky a v 50. letech se dostala do Říma.

Tam se mi líbilo, tam to bylo hezký, to bylo podnebí hezký, moře tam bylo, když jsem měla volno, tak jsme jezdili k moři.

Idylický pobyt v Itálii však skončil již za dva roky, bratr paní Rudolecké emigroval do Švédska a s jejími výjezdy do zahraničí byl konec.

Kariéra byla v čudu. A teď vznikl problém, co se mnou, že jo. To bylo, jak od Nerudy s tím slavníkem, kam s ním, to bylo zrovna tak, kam se mnou.

Dlouho paní Marii překládali z místa na místo, až po dlouhé době mohla opět vyrazit do ciziny. Tentokrát jen do kulturního střediska ve východním Berlíně, ale nakonec nemohla zůstat ani tam. Jenže paní Marie se nedala, prostě všechno přežila.

Vždycky mě odněkud vyhodili a jsem si hledala zase nový zaměstnání. Pak už jsem to ani nebrala tragicky, protože vono takovejch lidí bylo víc, takovejch postiženejch, který nikam nemohli.

Dnes paní Marie nejraději vzpomíná na veselé historky, které často zpočátku moc vesele nevypadaly. Jednou měla přivést do kanceláře hosta z Francie. Museli jet výtahem – páternosterem.

Mělo by to jet nahoru, jenže já jsem skočila do toho okýnka na druhou stranu a vono to jelo dolů, do sklepa. A teď jsem čekala, co bude a teď von čekal asi, von chudák byl asi celej vyjevenej, protože znal v zahraničí ty pověsti, jak jsou tady ty sklepení a takový ty prostě vězení různý, jak tam mučí lidi, tak asi se viděl, jak jedeme do neznáma.

Na práci v Berlíně má také jednu neobyčejnou vzpomínku. Jednou ji při návratu do Berlína posadili v Praze i s osmi balíky propagačních materiálů sice správně na Vindobonu, ale opačným směrem. Mobily tehdy nebyly, a tak se strojvedoucí rozhodl pro netradiční řešení.

V těch Hostivicích zpomalí vlak, já pomalu vyskočím a oni za mnou nahází prostě ty propagační materiály. No a takhle to dopadlo.

Smysl pro humor si zachovala paní Rudolecká dodnes, zajímá se o dění kolem sebe, chodí na procházky, pravidelně plave, a hlavně hodně čte. A jaká je rada paní Rudolecké pro dnešní generace?

To chce číst, učit se a učit se. To jedině tam se můžete něco dovědět, z těch knížek.